

عنوان مقاله:

فارابی، الحروف و فراهست شناسی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 13، شماره 49 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

احمد عسگری - استادیار فلسفه دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

سینا سالاری خرم - کارشناسی ارشد فلسفه دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فارغ از باب دوم کتاب الحروف که به سیر تکوین زبان و صنایع قیاسی می پردازد، دو باب اول و سوم عمدتاً به توضیح در خصوص معانی حروف فلسفی اختصاص یافته است. به نظر می رسد این ساختار اتفاقی نبوده و حکایت از برنامه فراهست شناختی الحروف دارد. ابتدا با طرح مسیله ای فراهست شناسانه در خصوص نسبت میان جهان، تمثیل جهان و زبان، نشان می دهیم که فارابی قایل به کفایت زبان طبیعی برای تمثیل اندیشه های مابعدالطبیعی نیست، این بینش در مسیله نسبت میان موجود و وجود پررنگ می شود و فارابی را بر آن می دارد که منطق خاصی برای موجود وضع کند. در آخر با تکیه بر باب دوم الحروف روشن می شود که فارابی به نیاز برای زبانی مختص به مابعدالطبیعه تصریح دارد؛ اما دغدغه او در سطح نظر باقی نمی ماند و منطقی خاص، شامل نحو و سمانتیکی ویژه، برای مابعدالطبیعه بسط می دهد. او مابعدالطبیعه را علم به امور فرامقوله می داند. اگر بخواهیم این امور مابعدالطبیعی را به طریق درست تعبیر کنیم، به نظر فارابی باید به صورت حروف نحوی بیان شوند.

کلمات کلیدی:

کتاب الحروف، مابعدالطبیعه، فراهست شناسی، موجود و وجود، نحو و سمانتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722621>

